

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประกันคุณภาพการศึกษานับได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการวางแผนและจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบ มีการตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาและทบทวนการปฏิบัติงานว่าเป็นไปอย่างปราศจากข้อบกพร่อง รวมทั้งให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ทั้งเพราะเชื่อว่าจะเป็นการทำให้การดำเนินงานของสถานศึกษาสอดคล้องกับเป้าหมาย หลักการจัดการศึกษาและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมีการตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ สถานศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญต่อเรื่องคุณภาพ เนื่องจากผู้รับบริการจะมุ่งเน้นความสนใจด้านคุณภาพมากกว่าด้านปริมาณ การที่สถานศึกษาต้องให้ความเชื่อมั่นต่อสังคมว่าจะจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้กลายเป็นหลักประกันว่าผู้รับบริการจะได้รับสิ่งที่ดีที่สุดตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งก็คือการประกันคุณภาพการศึกษานั้นเอง (Cheng, 1996 อ้างถึงใน เกจกนก เอื้อวงศ์, 2546, หน้า 2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามหมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาคือ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกครั้งแรก (พ.ศ.2544 – 2548) และประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ.2549 – 2553) เสร็จสิ้นแล้ว ขณะนี้อยู่ในระหว่างการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ.2554 – 2558) ซึ่งยังคงหลักการสำคัญของการประเมินคุณภาพภายนอก ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องต่างๆ ดังนี้ 1) มาตรฐานว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา 2) มาตรฐานว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา 3) มาตรฐานว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) มาตรฐานว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน โดยการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา ได้กำหนดตัวบ่งชี้

จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ ซึ่งครอบคลุมทั้ง 4 มาตรฐานตามที่กฎกระทรวงฯ กำหนด โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตัวบ่งชี้ ได้แก่ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน จำนวน 15 ตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ และ กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริมจำนวน 1 ตัวบ่งชี้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน), 2555, หน้า 2 – 3)

การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ของสถานศึกษาโดยหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกสถานศึกษา เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาดียิ่งขึ้น ซึ่งต้องเริ่มต้นจากการที่สถานศึกษามีระบบการประกัน คุณภาพภายใน เพื่อวางแผนพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของตนเอง ดำเนินการปรับปรุงคุณภาพ มีการ กำกับติดตามคุณภาพและมีระบบประเมินตนเองก่อน ต่อจากนั้นจึงรับการประเมินคุณภาพภายนอกโดย สมศ. ซึ่งจะดำเนินการพิจารณาและตรวจสอบจากผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา การประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกจึงควรสอดคล้องและเป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน เพราะต่างมุ่งสู่มาตรฐานหรือคุณภาพที่คาดหวังให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ในการประเมิน คุณภาพภายนอกรอบแรกนั้น ไม่มีการตัดสินผลการประเมิน แต่เป็นการประเมินเพื่อยืนยันสภาพ จริงของสถานศึกษา ขณะเดียวกันกันถือเป็นการสร้างความเข้าใจกับสถานศึกษา เพื่อให้ปฏิบัติได้ ถูกต้องตามหลักการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง เป็น การประเมินตามวัตถุประสงค์ของ สมศ. ที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาของการจัดตั้ง สมศ. โดยนำ ผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรกมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งประเมิน ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นเพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษา และการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม เป็นการประเมินเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษา โดยพิจารณาจากผลผลิต ผลลัพธ์และ ผลกระทบมากกว่ากระบวนการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละสถานศึกษา ซึ่งการประเมิน คุณภาพภายนอกและการประเมินซ้ำสำหรับสถานศึกษาในรอบสามนี้ จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้น ภายในเดือนกันยายน พ.ศ. 2558 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2555, หน้า 6 และ คำนำ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เป็นสถาบันที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยกำหนด ปรัชญาของมหาวิทยาลัยว่าเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรม บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น กับภูมิปัญญาสากล สร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืนและสร้างสังคมคุณภาพ มีวิสัยทัศน์ คือ “มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ได้มาตรฐานสากล บริการวิชาการแก่สังคม ธารงคิดปวัฒนธรรมเชื่อมโยงการวิจัยสู่การพัฒนาท้องถิ่น” โดยมีพันธกิจหลักสำคัญอยู่ 4 ประการ คือ 1) จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีความองงามทางภูมิปัญญา แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง มี คุณธรรม จริยธรรม และเป็นนักวิชาชีพที่ดี 2) พัฒนาและสร้างเสริมการวิจัยให้เป็นเครื่องมือสำคัญ

ในการเรียนรู้ การสร้างองค์ความรู้ และการพัฒนาองค์กร 3) เป็นแหล่งเรียนรู้และบริการวิชาการที่ทันสมัยเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน 4) เป็นแหล่งศึกษารวบรวม สืบสาน และสร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรม บูรณาการทางภูมิปัญญาท้องถิ่นกับภูมิปัญญาสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จนผ่านการประเมินมาตรฐานคุณภาพตามเกณฑ์ของ สมศ. รอบสามในปี พ.ศ.2554 ได้ในระดับคะแนน 4.34 อยู่ในระดับคุณภาพดี ซึ่งถือว่าได้ระดับคะแนนมากกว่าในการประเมินคุณภาพรอบสอง ในปีการศึกษา 2549 ซึ่งได้คะแนน 3.79 (ไม่มีการกำหนดระดับคุณภาพ) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษา มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ และคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีได้ให้ความร่วมมือและเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างดีไม่ว่าจะเป็นคณะ ศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ซึ่งมีทั้งหมด 18 ตัวบ่งชี้แม้จะได้ผลรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี แต่ก็พบว่าในตัวบ่งชี้ทั้งหมด 18 ตัวนั้น มีระดับคุณภาพตั้งแต่ระดับดีมากจนถึงระดับที่ต้องปรับปรุง โดยมีระดับดีมาก 8 ตัวบ่งชี้ ระดับดี 7 ตัวและระดับต้องปรับปรุง 2 ตัวและไม่ประเมิน 1 ตัว ซึ่งถือว่ามีความแตกต่างกันมากเมื่อเทียบกับผลการประเมินคุณภาพในรอบสอง (มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2554)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์สำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เกิดคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีต่อไป

คำถามในการวิจัย

1. มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งเสริมและเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
2. บุคลากรที่มีตำแหน่งงาน และคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัดต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยจำแนกตามตำแหน่งงาน และคณะ/หน่วยงานอื่นๆที่สังกัด

สมมุติฐานการวิจัย

1. บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน
3. บุคลากรที่สังกัดคณะ/หน่วยงานอื่นๆต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน
4. บุคลากรที่สังกัดคณะ/หน่วยงานอื่นๆต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ด้านเนื้อหา

-

เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ครอบคลุมกลุ่มปัจจัย 2 กลุ่มคือ กลุ่มปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร และด้านภาวะผู้นำ และกลุ่มปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมืองตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามระดับอุดมศึกษา ได้กำหนดตัวบ่งชี้จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ ซึ่งครอบคลุมทั้ง 4 มาตรฐานตามที่กฎกระทรวงฯ กำหนด โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มตัวบ่งชี้ ได้แก่ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน จำนวน 15 ตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริมจำนวน 1 ตัวบ่งชี้

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหาร จำนวน 30 คน อาจารย์ผู้สอน (ไม่รวมผู้บริหารที่ทำหน้าที่สอน) จำนวน 209 คน บุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 203 คน รวม 442 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2555)

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน บุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 206 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางเคร็ชชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p. 608)

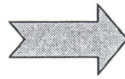
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ได้ตัวแปรปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาพิจารณาโดยแยกกลุ่มปัจจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็นกลุ่มปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านวัฒนธรรมองค์การ และด้านภาวะผู้นำ และกลุ่มปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง (Taylor and Hill, 1993; Harris and Jon, 2000 และเก็จกนก เอื้อวงศ์, 2546) ตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษา คือ ตำแหน่งงานและคณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด ตัวแปรตามคือ ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี แยกเป็นกลุ่มปัจจัยภายในและกลุ่มปัจจัยภายนอก แสดงดังแผนภาพที่ 1.1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

1. ตำแหน่งงาน
2. คณะ/หน่วยงานอื่นๆ ที่สังกัด

ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม ระดับอุดมศึกษา จำนวน 18 ตัวบ่งชี้

กลุ่มปัจจัยภายใน

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านวัสดุอุปกรณ์
4. ด้านสภาพทางกายภาพ
5. ด้านโครงสร้างองค์การ
6. ด้านวัฒนธรรมองค์การ
7. ด้านภาวะผู้นำ

กลุ่มปัจจัยภายนอก

1. ด้านสังคม
2. ด้านเศรษฐกิจ
3. ด้านการเมือง

แผนภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์

การวิเคราะห์ หมายถึง วิธีการศึกษาเพื่อแยกแยะและระบุกลุ่มปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ออกมาเป็นส่วนย่อยและระบุถึงความสัมพันธ์ของส่วนย่อยเหล่านี้

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานในระบบประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ 1)การวางแผน ได้แก่ การเตรียมความพร้อม การจัดทำมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี เป็นต้น 2) การดำเนินการ ได้แก่ การจัดทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน การนิเทศ

และกำกับติดตามการดำเนินการตามแผน และ 3) การตรวจสอบ ประเมินและปรับปรุงคุณภาพ การศึกษา ได้แก่ การตรวจสอบ ประเมินและปรับปรุง โดยหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยที่ต้องทำ การประเมิน

ปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง เหตุหรือการกระทำที่ สนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้บรรลุตามเป้าหมาย ในที่นี้ ครอบคลุมกลุ่มปัจจัย 2 กลุ่มคือ กลุ่มปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้าน วัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านวัฒนธรรมองค์การ และด้านภาวะ ผู้นำ และกลุ่มปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง เหตุหรือการ กระทำที่ทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยไม่สามารถบรรลุตาม เป้าหมาย ในที่นี้ครอบคลุมกลุ่มปัจจัย 2 กลุ่มคือ กลุ่มปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้าน งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านวัฒนธรรม องค์การ และด้านภาวะผู้นำ และกลุ่มปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้าน การเมือง

ผู้บริหาร หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย ที่ได้รับ คำสั่งแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ/สำนัก ในที่นี้หมายถึง อธิการบดี รอง อธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/ศูนย์/สถาบัน หัวหน้าสำนักงาน ที่ปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัยที่ ทำหน้าที่สอน รวมทั้งวิจัยและการบริการวิชาการในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

บุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงาน มหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ทำหน้าที่สนับสนุน การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
2. ข้อค้นพบจะเป็นประโยชน์สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีในการกำหนดแนวทางการ ดำเนินงานและปรับปรุงการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. หน่วยงานในสังกัดสามารถนำข้อค้นพบไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนมหาวิทยาลัยในสังกัด เพื่อให้สามารถดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้ประสบความสำเร็จ